

MŪSŲ LIETUVA

Lietuvos
nacionalinė
M. Mažvydo
biblioteka

NR. 40 (1575) — SEMANÁRIO — 1978 M. SPALIS — OUTUBRO 12 D. — 5,00 kr.
Rua Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 — 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338.

Tautinės šventės

Šalia tradicinių religinių švenčių, turime ir tautinių, kurios atsirado su Lietuvos nepriklausomybės atgavimu. Kaip religinės šventės yra tikybinio pakilimo bei sąmonėjimo dienos, taip tautinės šventės yra tautinės atgaivos bei sąmonės apraiškos. Kol mūsų tauta buvo carinių rusų vergijoje, tautinių švenčių tikrąją prasmę neturėjo. Stigo jai tuomet ne tik laisvės, bet ir tautinės sąmonės. Kai abi sąlygos atsirado, per trumpą laiką išsikristalizavo ir tautinės bei valstybinės šventės, būtent: Vasario 16, Tautos šventė, Kariuomenės, Vilniaus gedulo diena, Klaipėdos atvadavimo, Motinos Diena, Dariaus-Girėno skrydžio ir t.t. Jos rodė tautos atbudimą ir augantį tautinio gyvenimo turinį. Su nepriklausomybės praradimu Lietuva neteko ir tautinių bei valstybinių savo švenčių. Okupuotoje Lietuvoje buvo ne tik panaikintos tradicinės tautinės šventės, bet ir paskirtos baudmės jas bandantiems slaptai prisiminti. Trispalvės vėliavos iškėlimas Vilniuje ar kitur yra laikomas dideliu nusikaltimu ir baudžiamas kalėjimu. **Reiškia, kai nėra laisvės, nėra nė tautinių švenčių, nors tautos sąmoningumas jų reikalauja. Jei pastarojo nebūtų, grįžtu senoji carų vergija, bet budri ir gyva tautos sąmonė verčia naujuosius valdovus imtis naujos taktikos — skelbti neva tautinę formą, socialistinį turinį ir jo priedangoje slopinti tautos brandumą.**

IŠEIVIJA, atkilusi į laisvuosius kraštus, atsinešė ir tautinių švenčių tradicijas. Prie Lietuvoje turėtų valstybinio bei tautinio pobūdžio švenčių prisidėjo sibirinių trėmimų, įvairių sukakčių, organizacijų ir paskirų asmenų minėjimai bei šventės. Susidarė gana ilga eilė didesnių ir mažesnių švenčių bei minėjimų. Beveik kas mėnesį išpuola vis kokia nors šventė. Ir negali sakyti, kad jos nereikšmingos — visos yra daugiau ar mažiau svarbios, bet kai jų susidaro ilga eilė ir kai viena šventė pasidaro labai panaši į kitą, visuomenėje sumažėja dėmesys. Kyla vis daugiau balsų, siūlančių jungti kaikurias šventes, kad tuo būdu jų minėjimai nebūtų tokie trafaretiški, nuobodūs, ypač jaunimui. Bandymai rengti šventes vien dėlto, kad būtų kas nors surengta, menkina pačias šventes. **Tautinės šventės tegu būna retesnės, bet iškilmingesnės ir gerai paruoštos. Atkištinis renginys yra tautinio orumo nuvertinimas ir tautinės menkystės rodymas. Jei tautinė šventė rengiama tik tam, kad būtų proga išgerti, pavalgyti ir pasišokti, tai toks renginys tautai nepasitarnauja. Šventės prasmė yra dvasinis pakilimas, tautinis atsinaujinimas, patriotinio ryžto sužadėjimas, idėjinis atgaivinimas. Robakšinis pasilinksminimas, kurio svarbiausias dalykas yra išgėrimas, skilvio pripildymas, tautines šventes tik suniekina.**

MŪSŲ tautinių švenčių visuotiniausia yra, be abejonės, Vasario 16 — Lietuvos nepriklausomybės diena, gimusi iš kruvinių tautos kovų už laisvę ir nepriklausomybę. Ji apima ir tautinį, ir valstybinį aspektą. Jos dėka atsirado ir kitos vėlesnės tautinės šventės. Dėlto su pagrindine Vasario 16 šventės minimi visose lietuvių kolonijose išsky-

Lietuvių Anapilio sodybos ženklas, sukurtas velionies dailininko Telesforo Valiaus. Jis vaizduoja dinamišką, augštyną kylančią tvirtovę, į kurią atsiremusi lietuviškosios kultūros skatintoja rodo plačiai sklindančią religinę ir tautinę šviesą.

TAUTIETI,

BALSUOK BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖJ!

SAVO LAISVU BALSU NE TIK PRISIDĖSI PRIE DEMOKRATIŠKO

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS TARYBOS IŠRINKIMO

O IR PARODYSI, KAD PAČIAM RŪPI

LIETUVYBĖS IŠLAIKYMAS IŠEIVIJOJ

IR KOVA UŽ LIETUVOS LAISVĘ IR NEPRIKLAUSOMYBĘ.

IR BUS GRIEŽTAS PASIPRIEŠINIMAS TAI SISTEMAI,

KURI VIEŠPATAUJA DABAR PAVERGTOJ LIETUVOJ,

KUR NĖRA LAISVO BALSAVIMO.

ATSIMINK;

PATIES BALSAS BUS JAUČIAMAS IR LIETUVOJ!

rus negausius komunistus, tarnaujančius Maskvos atneštai "laisvei". Ilgainiui kitos tautinės šventės galbūt sumenkės daugelyje lietuvių kolonijų, bet Vasario 16 išliks tol, kol bus lietuvių. Mažiau visuotinė yra Tautos šventė, minima rugsėjo 8 d. Ji yra žymiai vėlesnės kilmės ir Lietuvoje nebuvo tokia populiari kaip Vasario 16. Išeivijoje jinai yra vienur minima, kitur ne. Daugeliui tautiečių atrodo, kad tai beveik pakartojimas Vasario 16. Kalbėtojai ta proga bando iškelti lietuvių tautos didybę, priminti garbingą jos praeitį, bet tautiečius, ypač jaunąją kartą, sunku nvesti į Lietuvos viduramžius, senuosius laikus ir iš mirusios Lietuvos padaryti gyvą. Išeivijoje reikėtų **jieškoti** naujos prasmės — kelti reikšmę priklausomybės savajai tautai, etninei grupei. Tai prasminga, garbinga ir madinga, nes einama jieškoti savo šaknų. Be to, šventės turi skatinti į tautinį darbą, kuris yra daug svarbesnis už šventinius minėjimus. Dirbančiam lietuvišką darbą kiekviena diena yra tautinė šventė. Tad ne tik šveskim, bet ir dirbkim. Darbo derlius yra šventės pagrindas. Pr. G.

Tėviškės Žiburiai

“MEŠKERIOJIMUI VISKAS PARUOŠTA, ATVAŽIUOK!”

Kaip Romas Giedra norėjo pabėgti lėktuvu iš okupuotos Lietuvos

Palangoje, okup. Lietuvoje, gyvena Romas Giedra, kuris dešimt metų pastangas išvykti iš Sov. Sąjungos, bet jam nesiseka. Jis yra gimęs 1944 birželio 18. Už poros mėnesių karo audros išblyškė jo tėvą iš namų. Tėvas dabar gyvena prie Los Angeles. (Darbininko redakcijai yra žinomas tikslus jo adresas ir telefonas). Tėvas nenori iškviesti sūnaus, nepasirašė jokio dokumento. Jeigu jis pasirašytų, tai sūnui, Romui Giedrai, Sovietai leistų išvažiuoti. Los Angelėje yra žmogus, kuris jam duoda ir butą ir darbą.

Ieškodamas būdų kaip nors prasiveržti iš Sovietų Sąjungos, Romas Giedra susirado kitą žmogų, kuris mielai jam pagelbsti kiek gali. Su juo susirašinėja. Štai tas žmogus gavo jo paties aprašymą, kas su juo atsitiko, kodėl jis nori emigruoti į Jungtines Amerikos Valstybes, kaip jis bandė su lėktuvu pabėgti iš Klaipėdos į Švediją.

Štai rašo pats Romas Giedra:

Kreipimasis į Carterį ir į Brežnevą

Rugsėjo mėnesį dienraščiuose The New York Times ir Baltimore Sun (taip pat ištraukas transliavo ir Amerikos Balsas) buvo išspausdintas mano ir mano draugų kreipimasis į JAV prezidentą J. Carterį ir į TSRS Aukščiausio Prezidiumo pirmininką L. Brežnevą, kuriame mes prašome padėti mums išvykti iš TSRS ir apsigyventi JAV.

(Atsišaukimą buvo pasirašę penki žmonės: vienas rusas, vienas žydas ir trys lietuviai. Ten sakoma, kad jie nepritampa prie sovietinės santvarkos, visi yra sėdėję kalėjimuose ir dabar jiems grėšia tik kalėjimas. Iš-emigravę jie galėtų laisvai verstis ir taip žmonijai būtų naudingesni. Vienas iš tų pasirašiusių ir buvo Romas Giedra. Red.)

Tame kreipimesi mes trumpai išsivietėme pagrindinius motyvus, kurie mus paskatino tokiam žygiui, bei išvardinome padarytus “nusikaltimus” ir atliktas bausmes šiuolaikiniuose tarybiniuose konclageriuose. Tie, kurie skaitė mūsų kreipimąsi, tikriausiai pastebėjo, kad šalia mano paverdės buvo parašyta “bandė pagrobti lėktuvą ir iš-

bėgti į Vakarus”.

Kodėl bėga?

Dabar, kai pasaulį sukrečia lėktuvų pagrobimai, kai grasinama nekaltiems žmonėms, kai šantažuojamos vyriausybės, laikau tikslinga smulkiau aprašyti “bandymą pagrobti lėktuvą ir bėgti į vakarus”. Aš noriu, kad skaitytojai patys įsitikintų, ar yra kas nors bendro tarp mano “bėgimo į Vakarus” ir vakarietiško lėktuvo nuvarymo būdo.

Prieš pradėdamas noriu padaryti pastabą.

Vakarų skaitytojui, turinčiam miglotą supratimą apie tarybinę tikrovę, išgirdus, kad nuvarytas lėktuvas, tuojau kyla paralelinės asociacijos: įkaitų pagrobimas, politiniai ir finansiniai reikalavimai, šantažas...

Tokius skaitytojus turiu nuvilti. Pas mus viso to nėra — tarybinis lėktuvo nuvarymo būdas visiškai skirtingas, o jo tikslas nepalyginamai “smulkesnis, menkesnis ir prozaiškesnis”.

Vos tik lėktuvas nusileidžia kuriame nors Vakarų aerouoste (pav., Vakarų Vokietijoje ar Švedijoje), pagrobėjas pats pirmasis palieka lėktuvą ir skuba pasiduoti policijai. Vienintelis dalykas, ko jis nori, — pasilikti gyventi toje šalyje.

Neleidžiama išvažiuoti

Naujoji tarybinė konstitucija niekur nei viename iš 174 straipsnių neužsimena apie emigraciją iš TSRS, todėl žmonėms, kurie nesugeba prisitaikyti prie tarybinės tikrovės ir nenori gyventi pagal partijos ir vyriausybės nužymėtas gaires, lieka vienintelė alternatyva — nelegaliai palikti Tarybų Sąjungą.

Lengva pasakyti “nelegaliai palikti”. Likimo ironija tame, kad, turėdama ilgiausias sienas, ši pirmoji socialistinė valstybė yra kruopščiai atsitvėrusi ir nuo draugų ir nuo priešų. Nuo draugų kartais stipriau, nei nuo priešų.

Kokioje pasaulio šalyje nakčiai akėjami pliažai? — aš nežinau, o mūsų Palangos pliažas akėjamas jau 30 metų su viršum. Elektronika, spygliuota viela, minos, raketos, kilpos, draudžiamos zonos, šunes — viskas tar nauja tam, kad nebūtų pažeista šventa valstybinė siena. O kur dar slapti postai, kur užverbuoti

vietiniai gyventojai, kur draugovinkai? Visi mobilizuoti šventųjų sienų apsaugai.

Tačiau nežiūrint visko — žmonės bėga.

Tarybiniuose konclageriuose yra atskira kalinių kategorija, kurie sėdi už bandymą pabėgti. Visų jų bausmės didelės — nuo 5 iki 15-kos metų.

Dauguma bėglių jauni žmonės, kurių geriausios dienos sugniuždomos priverstinio darbo mašinoje.

Aš esu pilnai įsitikinęs, kad nei vienas iš tų vaikinių nebūtų sėdėjęs ir nesėdėtų lageryje, jei tarybiniai įstatymai garantuotų teisę emigruoti.

Tokia yra lėktuvo nuvarymo logika, toks yra pagrindinis skirtumas tarp vakarų ir socialistinio pasaulio, kur vieni serga nuo laisvės pertekliaus, o kiti dėl laisvės stokos.

Dokumentai kalba

Prieš mane guli pageltusi kaltinamoji išvada. Ją man įteikė Rygos kalėjime pasibaigus tardymui. Noriu iš jos pacituoti keletą ištraukų.

“... 1962 m. balandžio mėn. 11 d. 9 val. ryto ypatingojo skyriaus VSK prie TSRS MT kariuomenės dalinyje Nr. 02480 buvo gautas pranešimas, kad 1962 m. balandžio mėn. 10 d. į balandžio mėn. 11 d. naktį nežinomų asmenų grupė, panaudodama ginklą, pagrobė iš Klaipėdos aerouosto Lietuvos atskiros aviagrupo COL lėktuvą JAK-12. Po to kai nežinomiems nepavyko paleisti lėktuvo motoro, jie pasinaudojo esančia aerodrome automašina GAZ-51 ir pasislėpė.”

“Priimtomis paieškojimo priemonėmis buvo nustatyta, kad nežinomieji, kurie kėsinosi pagrobti lėktuvą, yra: Mikalauskas, Jastrauskas, Giedra ir Kojelis...”

“... Kad lėktuvo pagrobimui negalėtų pakenkti meteorologinės tarnybos budintis technikas — stebėtojas ir aerouosto sargas, jie susitarė ginklo pagalba juos surišti ir perpiauti telefono laidus”.

“... Ruošdamiesi įvykdyti savo nusikaltimą, kad išmokytų paleisti lėktuvo motora, pakilti, vairuoti ir nuleisti lėktuvą, Mikalauskas 1962 m. kovo mėn. buvo pakilęs 7 kartus lėktuve AN-2 kaip keleivis, mokėsi skraidymo technikos pagal vadovėlių...”

“... Tuo pačiu tikslu lėktuvo skraidymo technikos išmoko ir Kojelis...”

“... 1962 m. balandžio mėn. 10 d. 19 val. į Klaipėdos aerouostą nusileido lėktuvas JAK-12,

“Apie 20 val. tą pačią dieną į aerouostą atvažiavo Jastrauskas ir Giedra, susitiko su Mikalausku ir susitarė dėl lėktuvo pagrobimo...”

“... Mikalauskas nuėjo į bendrabutį, persirengė, pasiėmė revolverį ir grįžo į aerouostą. Po to paskambino telefonu į butą Kojeliui ir iš anksto sutartu tekstu pranešė “meškeriojimui viskas paruošta, atvažiuok”.

“... Maždaug apie 1 val. nakties visi keturi ir bandė jį nuridenti į startą. Tačiau šito padaryti jie nepajėgė. Po to Kojelis ir Giedra, norėdami nustatyti lėktuvo pakilimo juostą ir jos tinkamumą pakilimui, grįžo prie lėktuvo. Apie 2 val. nakties Mikalauskas nupiovė telefono laidus, apie ką pranešė Justauskui, Kojeliui ir Giedrai, kurie nuėjo surišti Gončiarovo, o pats pradėjo ruošti lėktuvą išskridimui...”

“... Jastrauskas su Giedra, grąsindamas su ginklu (revolveris buvo be šovinių; mano R.G. pastaba) surišo Gončiarovą ir pririšo jį prie kėdės...”

“... Mikalauskas su Jastrausku ir Kojeliu, užtaisė lėktuvą, bandė paleisti lėktuvo motora. Tačiau paleisti lėktuvo motoro jiems nepavyko.”

Kaltinamas

“... Giedra Romas — Juozapo, gimęs 1944 m., Palangos mieste, lietuvis, TSRS pilietis, nepartinis, baigęs 9 klases, anksčiau teismo nebaustas, iki arešto mokėsi Palangos vidurinėje mokykloje, gyv. Palangos m., Žemaičių g-vė 21, kaltinamas tuo, kad, turėdamas tikslą “išduoti Tėvynę” (kabutės mano R.G.), iš anksto paruoštu planu 1962 m. balandžio mėn. 10 d. į balandžio mėn. 11 d. naktį, kartu su Mikalausku, Kojeliu ir Jastrausku pagrobė iš Klaipėdos COL aerouosto lėktuvą JAK-12, užpylė benzino ir bandė paleisti lėktuvo motora, turėdami tikslą perskristi Tarybų Sąjungos sieną į Švediją. Tačiau nepajėgdami paleisti lėktuvo motoro, Giedra, kartu su Mikalausku ir Jastrausku pagriebė aerouoste esančią automašiną GAZ-51 ir nuvažiavo Tarybų Sąjungos — Lenkijos sienos link, turėdami tikslą nelegaliai pereiti į Lenkiją, o po to į Vakarų Vokietiją, norėdami paskui kreiptis į atitinkamus buržuazinės valdžios organus su prašymu suteikti pilietinį politinį prieglobstį, priimti pilietybę ir pasilikti nuolatiniam gyvenimui.

1977 m. spalio mėn. 27 d.”

DARBININKAS

Vatikanas ir komunistiniai kraštai

Amerikiečių savaitraštis "U.S. News and World Report" apie Vatikano Rytų politiką

Pasak minėto savaitraščio, kaikurios sovietų bloko tautos palengvino K. Bendrijos veikimą ir sumažino spaudimą tikintiesiems.

Ligšioliniai Vatikano pasiekimai laimėjimai yra menki.

Maždaug 76 milijonai katalikų gyvena komunistiniuose kraštuose. Analizė taip atrodo.

Albanija. Nepaisant visų religijų uždraudimo, yra dar apie 280.000 katalikų. Nėra dvasiškios ir santykių su Vatikanu.

Bulgarija. Iš 8,8 milijono gyventojų katalikų yra tik 70.000. Religinė veikla griežtai kontroliuojama. Dvasiškija pasenusi ir mažėjanti.

Čekoslovakija. Yra beveik 9 milijonai katalikų. Po 30 metų tik šį pavasarį Vatikanas galėjo suorganizuoti Prahos arkivyskupiją. Vis dar nepatvirtinama 10 vietinių vyskupų; iš 13 seminarijų uždaryta 11.

Jugoslavija. Iš 21,7 milijono jugoslavų beveik trečdalis yra katalikai. Čia K. Bendrijos būklė yra geriausia R. Europoje: pilni diplomatiniai santykiai su Vatikanu ir laisvė skirti vyskupas, veikti 30 seminarijų ir 24 K. Bendrijos leidiniams.

Kinija. Iš 1949 m. buvusių 3,2 milijono katalikų galbūt yra likę 750.000. Persekiojimas išnaikino paskutinius krikščionybės pėdsakus. Į Vatikano bandymus susisiekti neatsakoma.

Kuba. Daugiau kaip 90% iš 9,6 milijono gyventojų dar laikomi katalikais. Yra apinasris Katalikų Bendrijai, primenantis, kad "religijos laisvė neturi būti naudojama prieš Kubos revoliucijos tikslus". Tebėra pilni diplomatiniai santykiai su Vatikanu.

Lenkija. 91% iš 34,6 milijono lenkų yra katalikai. Nėra represyvių priemonių, bet tebėra suvaržymai religiniame gyvenime ir viešojoje veikloje.

Rumunija. Šiek tiek daugiau kaip 10% Rumunijos 21,6 milijono yra katalikai. Beveik pusė Rytų apeigų katalikų veikla uždrausta nuo 1948 m. Lotynų apeigų tikrai dvi vyskupijos iš penkių yra legaliai pripažintos.

Sovietų Sąjunga. Galbūt liko 7 milijonai katalikų — daugiausia Ukrainoje ir Baltijos kraštuose, užimtuose II D. karo metu. Beveik pusė priklauso Rytų apeigų Bendrijai, kuri Ukrainoje uždrausta nuo 1945 m. Lotynų apeigų katalikų veikla pripažįstama, bet griežtai suvaržyta. Nuostatų pažeidėjai dažnai atsiduria kalėjime.

Vengrija. Yra 6,8 milijono katalikų. Pagaliau buvo paskirti vyskupai visoms 10 vyskupijų ir palengvintas religinis auk-

Arkivyskupas A. CASAROLI, Vatikano atstovas, dažnai lankas komunistinių kraštų sostines

lėjimas. Vienuolijos yra uždraustos, ir kunigai gali mokytis tik aštuoniuose augštesnėse mokyklose.

Rytų Vokietija. Apie 1,4 milijono iš 17,3 milijono gyventojų yra katalikai. Oficialiai Katalikų Bendrija toleruojama, bet be Liuteronų Bendrijos privilegijų. Katalikai laikomi antraeiliais piliečiais, ir jiems sunku patekti į universitetus ar būti paaugštiniais tarnybose.

Vietnamas. Apie 1,8 milijono vietnamiečių yra katalikai. Daug jų pabėgo nuo komunistų 1950 m. dekaadoje, bet dabar vėl atsidūrė jų valdžioje. Oficialiai su jais elgiamasi, kaip su kitais piliečiais, bet praktiškai jie kruopščiai tikrinami.

Kaikurie K. Bendrijos hierarchijos nariai stipriai priešingi Vatikano Rytų politikai ir mano, kad atlaidumas gali padėti kompartijos kontrolei.

Didžiausi šios politikos kritikai yra ištremti R. Europos kraštų K. Bendrijos hierarchai, kurie bijo, kad taika ir atolydis gali būti pasiektas katalikų sąskaiton.

Lietuvių tremtinių grupė JAV neseniai paskelbė ištraukas iš pagrindžio religinės spaudos leidinio, išleisto jų tėvynėje, kur pasakyta: "Sovietų vadai uoliai jieško diplomatinių ryšių su Apaštala Sostu, norėdami gauti nuolaidas iš Katalikų Bendrijos ir tuo būdu net subtiliau persekioti tikinčiuosius vietinės K. Bendrijos vadų rankomis". Neabejodami tų motyvais, kurie pradėjo Vatikano Rytų politiką, jie sako: "Rimtai abejojame jų sprendimu".

Vienas aštriausių tremtinių kritikų yra kardinolas Josyf Slipyj, praleidęs 18 metų sovietų kalėjimuose. Jis pareiškė vėliau rinktųsi "rusų kalėjimą, kaip vadinamą Romos laisvę". Ir Lenkijos kardinolas Stefan Wyszynski jau daug metų vadi-

na Vatikano politiką "peršvelnia".

Atsakydami į šią kritiką, K. Bendrijos vadai pabrėžia, kad popiežius Paulius VI nedaro jokių nuolaidų komunistiniam ateizmui ir mato riziką. Taip pat jis mato, kad komunistų valdžios vengimas praeityje taip pat nieko nepasiekė.

Kodėl komunistų valdžios vėl susidomėjo derybomis su Vatikanu? Sovietų bloko reikalų žinovas sako: "Jie suprato, kad visą laiką klydo, manydami, jog religinis tikėjimas mirs ilgą laiką ir oficialioje jų sistemos spaudoje. Dabar jie mano, kad reikia susitarti su Bendrija".

Daug Vakarų diplomatų mano, jog norą prisitaikyti didina ekonominiai ir socialiniai vargai komunistų kraštuose. Be to, marksistų vadai mano, kad Katalikų Bendrija ir kitos religijos yra paskutiniai galimi disidentų centrai. Laiku padarytos nuolaidos esą gali tai sukliudyti ir kartu sustiprintų partijos kontrolę.

Vatikano Rytų politikai pagrindus padėjo prieš 15 metų popiežius Jonas XXIII, o Paulius VI plėtė šią Jono pradėtą politiką. 1966 m., susitarus su Jugoslavija, buvo leista ten K. Bendrijai veikti. 1971 m. iš Vengrijos buvo išleistas kardinolas Josef Mindszenty ir paruoštas kelias paskirti vyskupas Vengrijoje. Ribotesni susitarimai padaryti su R. Vokietija ir Rumunija. Tačiau nepavyko už-

megzti ryšius su Albanija ir Kinija. Nuo 1968 m. atnaujintas K. Bendrijos persekiojimas Čekoslovakijoje. Lenkijoje tik pernai Gierekas leido statyti šventoves.

Komunistų vadai mėgsta nurodyti, kad jų konstitucija leidžia kiekvienam laisvai išpažinti savo tikėjimą. Tačiau rusas, viešai ir reguliariai lankas šventoves, negauna paaugštinimo tarnyboje. Jam sunkiau gauti butą ir leisti savo vaikus į universitetą ar technikos mokyklą. Katalikų šaltinis tai vadina "neoficialiai oficialia" diskriminacija, kuri praktikuojama daugelyje komunistinių kraštų.

Vatikano pareigūnai nurodo keletą laimėjimų. Esą pagerėjo ryšiai, paskirta daugiau vyskupų ir tas vyskupijas, kurios ilgą laiką buvo be vadovų, nors daugumoje jų labai trūksta kunigų. Daugelyje vietų šventovių lankymas nesumažėjo, o kaikur net padidėjo. Komunistų kraštų jaunimas iš naujo domisi religija. Kaikurie stebėtojai tai laiko nepolitiniu protestu, bet kiti pastebi, kad kažko trūksta jaunimui socialistinėje bendruomenėje.

Vatikano stebėtojas išreiškia arkivyskupo Casarolio ir jo dvasiškių diplomatų pažiūrą šiais žodžiais: "Jie neturi jokių iliuzijų dėl esamų problemų, įskaitant galimą staigų pablogėjimą politiniame Rytų — Vakarų gyvenime. Tačiau jie mano, kad galimybės atsveria riziką. Vyraujanti pažiūra yra ta, kad geriau egzistuojanti suvaržyta K. Bendrija, negu visiškai neegzistuojanti".

Paruošė J. Str.

T. Ž.

REIKALAUJA LAISVĖS BALTIJOS ŽMONĖMS

Stockholmas. — Estų informacijos centras Švedijoje išsiuntinėjo laisvojo pasaulio spaudai apeliaciją: "Laisvės Baltijos žmonėms"! Ši reikalavimą priėmė ir pasirašė birželio mėn. Stokholman suvažiavę Rytų ir Centrinės Europos pavergtųjų tautų atstovai. Apeliacija išsiuntinėta laisvųjų valstybių vyriausybėms, laisvai spaudai, tarptautinėms organizacijoms.

Šiame rašte reikalaujama: kad Sovietų Rusija ir Rytų bloko valstybės laikytųsi Jungtinių Tautų generalinės deklaracijos ir baigiamojo Helsinkio akto; kad laisvasis pasaulis paremtų Baltijos tautas jų kovoje prieš terorą, neokolonializmą ir rusifikaciją, kuri gresia tų tautų egzistencijai.

kad Sovietų Sąjunga panaikintų Baltijos žemėse savo karines bazines ir išvežtų iš Baltijos savo atomines raketas nešiojančius povandeninius laivus, kad Sovietų Sąjunga nutrauktų organizuotą terorą, neteisingumą, policijos brutalumą ir puolimus prieš disidentus; kad visi pavergti žmonės turėtų progą įgyvendinti laisvo apsisprendimo teisę, Jungtinėms Tautoms globojant.

Šalia Baltijos tautų atstovų šia apeliaciją pasirašė vengrų ir lenkų atstovai.

• **TIKRAS KŪREJAS** savo jėgų svorį jaučia savyje ir dėl to kūrybiškas yra net toli nuo savųjų. Jam Lietuva yra ten, kur jis pats yra.

J. ERETAS

TIESA IR GYVENIMAS

Esame viena tautoje ir Kristuje

Kun. St. Ylos pamokslas PLB seimo atstovams ir svečiams Toronte 1978. VII. 2

Suskridom lyg pasakų paukščiai iš įvairių kraštų jau penktą sykį per 34-rius mūsų egzodo metus. Į pirmąjį pasaulinį lietuvių seimą Niujorke buvom sušėgę šimtai, o dabar Toronte tūkstančiai su svetur gimusiais vaikais ir vaikais. Kas mus suveda, kas glaudina: ar rūpesčiai, kurie nemazta, ar žmogiški, kultūriniai, organizaciniai reikalai, kurie nesibaigia?

Atsakymas, manyčiau, yra gilesnis. Jau XVI amžiaus pabaigoje kan. Mikalojus Daukša savo "Postilės" įžangoje buvo pasakęs: "Esame viena Kristuje ir tautoje". Iš tikro, esame vienos tautos ir tos pačios krikščionybės nariai. Tauta mus riša prigimtimi — krauju, istoriniu likimu, kalba, kultūra. Tai mūsų būtinė, egzistencinė, horizontalinė ryšio plotmė. Kristus mus sieja su antgamte, su dvasine plotme, su moralėm vertybėm, su kilniu dievažmogiškumu. Tai mūsų esencinė, vertybinė, vertikalinė ryšio dimensija. Čia ir yra mūsų jungties ir mūsų glaudumo giliausi metmenys, o visa kita, dėl ko mes renkames, yra ataudai — gražūs, vertingi, reikalingi mūsų gyvybei ir jos pilnatvei. Tų dviejų dalykų derinys užtikrina mūsų egzistencinę bendruomenės egzistenciją ir ją įprasmina.

Evangelija, kurią girdėjome (Mt 10,37-42), perspėja mus neprarasti to derinio. Nieko juk nėra gražesnio, kaip tėvų ir vaikų meilė... Bet neribota, obsesinė, egoistinė vaikų ar tėvų meilė, kaip žinome, sugriauna derinį ir veda į liūdnas pasekmes. Tokia gali būti ir tėvynės, tautos, rasės ar klasės meilė. Per daug esame patyrę ir dar daugiau nukentėję nuo tokių meilių išaugusių pas savo kaimynus.

Neperseniai buvo iškeltas klausimas ("Draugas" 1978.III.1, nr. 59) dėl trečiosios dimensijos mūsų tautinėje kovoje. Ligšiol telkėmės į dvi horizontalines veikmes bei kovos plotmes — politinę ir kultūrinę. Ar ne laikas susirūpinti dvasine — moraline atspara, kuri nemažiau svarbi, nemažiau gyvybinė už pirmąsias dvi? Jei kam nebuvo aišku, kaip tai svarbu, tai dabar rodo tos dvasinės - moralinės kovos vyksmas mūsų tėvynėje, kuris supurto pavergėją ir stabina laisvąjį pasaulį. Toji moralinė jėga iš tikro realizuoja Kristaus perspėjimą šios dienos

Evangelijoje: kas siekia išsaugoti tik savo fizinę gyvybę, tas ją praras, o kas ją praranda dėl augštesnių vertybių, dėl paties Kristaus, — tas ją atras, tas išlaikys... Rungiasi tenai, tėvynėje, moralinė jėga su amorali-ne sistema, dvasinis skaidrumas su fiziniu - materealistiniu brutalumu. Drebiną begalinę arasa ir auka ginkluotą jėgą ir valstybiškai organizuotą oportunizmą.

Tos kovos akivaizdoje mes esame lyg stebėtojai. Domimės, jaudinamės, nes tai mūsų brolių bei sesių kova, bet į ją nesijungiam, nei neskiriam jai didesnio dėmesio pas save. Tebedeklaruojam ir deklamuojam tik politinį laisvinimą, nors gerai žinome, kad politika pasauliniu mastu praradusi moralinį nugaraulį. Kiti dedame daugiau vilčių į kultūrą, o ši, kaip matome šiame krašte ir kituose, yra pasinešusi prekiauti tik žemesniais įgeidžiais.

Sunku mums persiorientuoti, sunkiau išsivaduoti iš išibėgusių rėmų, nelengva gal ir save įtikinti, juoba palenkti kitus, kad ir čia, laisvajame pasaulyje. mūsų kovos sėkmė priklausys nuo moralinių jėgų, ugdomų mūsų šeimose, mūsų organizacijose, mūsų bendruomenės padaliniuose.

Nestingam, ačiū Dievui, estafetinių pakaitų įvairiems darbams. Veikiame daug, džiaugiamės

mės nesibaigiančia veikėjų energija. Bet ar nereikia mums moraliniu vardu šaukliu pranašų? Ar nereikia aukos herojų, kaip Sadūnaitė, Gajauskas, Petkus, Paulaitis ir daugelis kitų? Kur gi mūsų šventieji, išvesti į pasaulinę plotmę? Kodėl toks mažas dėmesys Jurgiui Matulaičiui, kurio beatifikacija artėja į pabaigą, o kur susirūpinimas naujom beatifikacijom tūkankinių, kurių turim kaip reitai kuri tauta? Ar naujas penk-

metis, kurį pradės pasaulinė lietuvių bendruomenė, neturėtų pasukti savo krypsniu į moralinį mūsų atsparumą laisvajame pasaulyje ir moralinės herojikos tėvynėje ryškesnį pristatymą pasaulyje?

Dirbkim tėvynės labai ir Kristaus garbei. Junkim horizontalinę ir vertikalinę linkme į vieną kryžmą. Juk esam kryžių tauta, o kryžius gyvatą žadėjo pasak Maironio. Mažas klausimas, sesės ir broliai, bet reikšmingas: ar kryžius puošia Jūsų šeimos židinius - kryžius tos vertikalės ir horizontalės didysis, mūsų tautai būdingas derinio ženklas?

Mišios už religinius pašaukimus

New Britaino lietuvių parapijos klebonas kun. Jonas Rikteraitis birželio 20 sukviėtė Connecticut ir Massachusetts apylinkių lietuvius kunigus į susirinkimą.

Visi suvažiavusieji kunigai 11:30 val. organizuotai atvyko į bažnyčią dalyvauti koncelebracinėse mišiose už religinius pašaukimus. Mišias aukojo klebonas kun. Jonas Rikteraitis, o evangeliją perskaitė ir pritaikytą pamokslą pasakė kun. dr. Zenonas Smilga. Pamokslininkas prašė visus melstis, kad Dievas duotų daugiau religinių pašaukimų, nes darbo daug, o darbininkų maža.

Newbritainietis

Amerikiečiai misionieriai

Los Angeles. Kard. Manning lankosi įvairiuose Afrikos kraštuose. Vizito tikslas, pažymėjo kardinolas, yra konkrečiai išreikšti visuotinės Bažnyčios solidarumą vietinėm Bažnyčiom, suteikiant jom moralinę ir medžiaginę paramą, jų pastangose, skelbiant Kristaus evangeliją ir kovojant už tautų pažangą. Amerikos katalikų Bažnyčiai dosniai remia misijinę veiklą Afrikoje. Pažymėtina, kad Afrikos kontinente, drauge su kunigais ir vienuoliais misijonieriais, dirba taip pat nemažai amerikiečių pasauliečių misijonierių. —

Freska "Lietuvių jaunimo šventė", sukurta italų prof. Dilvo Lotti Jaunimo Namuose Bardi miestelyje, Italijoje. Visa tai padaryta lietuvių bičiuo kardinolo Antonio Samore, gyvenančio Romoje, rūpesčiu

LIETUVIS—DVIEJŲ KRAŠTŲ KAPITONAS

Rugsėjo pradžioj Manaus, Porto Velho, Guajará-Mirim ir kiti Amazonijos miestų laikraščiai sumirgėjo kunigo-gydytojo **Ferdinando Aleksandro Bendoraičio** vardu. Mat, dvi kaimyninės valstybės — Brazilija ir Bolivija — lenktyniauja, reikšdamos pagarbą ir padėką šiam mūsų tautiečiui. Puikus Bolivijos miesčiukas, San Joaquin, apšaukė kun. Bendoraitį savo garbės piliečiu, nors šis gyvena ant kito upės kranto, Brazilijos žemėj; iš savo pusės brazilai jį apskelbė savo — Guajara-Mirim — piliečiu; Bolivijos valdžia prieš keletus metus jį pakėlė į savo laivyno komendantus, o šiemet padarė karo laivyno kaptionu; Brazilija, paties sveikatos ministerio pasiūlymu, jį apdovanojo karinio nuopelno "Duque de Caxias" medaliu...

Kuo gi taip nusipelnęs mūsų kun. F. BENDORAITIS?

Laikraščiai pabrėžia, kaip kunigas ir gydytojas, F. Bendoraitis, nuvykęs į tuos tolimus, gilius miškus, kur gyventojai, išsimėtę po didžiausius plotus ir ypač didelių upių paupiuose, yra be mokslo, be betkokio mediciniško aptarnavimo, tuoj pasiryžo steigti radijo stotį — mokyklą, pastovią "Gerojo Ganytojo" ligoninę Guajará-Mirim miestely ir, paskutiniu metu, plaukiojančią ligoninę Mamorés ir Guaporés upėmis bei jų intakais.

Ypač gi "Gerojo Ganytojo" ligoninė bei plaukiojantis gydymo laivas sukėlė didelę pagarbą mūsų misionieriui. "Nuostabus žmogus, tas mūsų kunigas Bendoraitis, rašo Guajará-Mirim "O IMPARCIAL" 7.IX.1978, išėjęs su spalvotu titulu per visą puslapį ir paskui užimdamas visas 6 skiltis. Jis atliko tūkstančius gerų darbų, dirbdamas kaip gydytojas ir kunigas, pasišventęs tik dėl kitų ir net užmiršdamas save. . . Mūsų kun. Bendoraitis yra visiems bičiulis, atviras, nuoširdus, kuklus, ir didelis darbininkas. Savaites ir ištisą mėnesį praleidžia savo laive-ligoninėj, mažindamas žmonių kančias, teikdamas paguodos ir Dievo žodį. Šis jo laivas, su gydytojais, dentistais ir slaugėmis, tikrai išgelbėjo daug gyvybių". Ir, vien tik norėdamas pavaizduoti atliekamą darbą, laikraštis pateikia statistiką: šešių kelionių bėgyje buvo patikrinti 3.472 pacientai, 1.692-viems ištraukti dantys, 528 paskiepyti, 12 internuotų (kas sudaro 65 lovos dienas). Tai nepaprastai didelė pagalba ten, kur jokios kitos ligoninės nėra!

LABAI REIKIA GERŲ GANYTOJŲ! . .

Dieve, Tu nori, kad visi žmonės būtų išganyti, pažinę tiesą, prašome Tave, atsiųsk darbininkų į savo piūtį ir suteik jiems jėgų, visu pasitikėjimu skelbti Tavo žodį. Tavo mokslas turi paplisti ir įsigyti pagarbą. Visos tautos turi Tave pažinti, mylėti Tave, vieną tikrąjį Dievą ir kurį atsiuntei Jėzų Kristų Tavo Sūnų, mūsų Viešpatį, kuris gyvena ir viešpatauja su Tavim per amžius.

Gi pačioj "Gerojo Ganytojo" ligoninėj praėjusiais metais buvo įvykdyta 25.462 konsultacijos, internuoti-paguldėti 6.995 pacientai, padaryta 342 operacijos (kurių 121 nemokamai), įvykdyta 15.133 analizės (jų 10.258 nemokamai), odontologijos srity buvo priimti 2.988 pacientai (ir jų 802 nemokamai), greitoji pagalba suteikta 7.578 pacientams (6.146 taip pat nemokamai).

Kad būtų galima dar geriau aptarnauti gausius ligonius, ligoninė neseniai įsigijo moderniausią operacijų salę, kuriai dabar statomas reikiamas pavilijonas (kun. Bendoraitis įkūrė ir plytoms gaminti fabriką).

Pačiai ligoninei padėti išsilaikyti yra užvestas nemažas ūkis. Ten dabar įsigyta 20 olandiškų karvių, kurios teikia pieną ligoninei, ypač gi vaikų gydymo skyriui.

Ūkis per visus metus ligoninei davė nemokamai pieno, bananų, daržovių, vaisių, mandiokos, kas pagerino ligonių maistą ir žymiai sumažino išlaidas.

Tačiau kun. Bendoraitis, atrodo, nepasitenkina vien savo apylinkės darbu. Kai prieš keletus metus žiuri epidemija užpuolė kitoj upės pusėj (ir už valstybės ribų) boliviečių San Joaquin miestelį, kunigas-gydytojas sustabdė siaubą ir išgelbėjo daug gyventojų nuo mirties.

Gyvendamas iš aukų ir užsiėmęs daugybe darbų, kun. Bendoraitis tačiau neužmiršta lietuviškos spaudos — pasiuntė 2.000 kr. MŪSŲ LIETUVAI paremti. Tai gražus paskatinimas daugeliui mūsų tautiečių. Kad daugiau tokių atsirastų!

Dėkodami kun. dr. F. Bendoraičiui už dosnią auką, linkime šiam dideliame mūsų misionieriui geriausios sėkmės ir gausios Viešpaties palaimos gydant kūnus ir sielas!

LIETUVIŠKOJI ŠEIMA YRA MAŽOJI LIETUVA,
KURIOJE AUGA ATEITIES TAUTA

Maracay 1978 rugsėjo mėn.

Mūsų Lietuvai
São Paulo — Brasil

MERCEDES BENZ PIRMAUJA

Visos pirmaujančios vietos tarp tautinėse auto Rally lenktynėse, aplink Pietų Ameriką atitenka Mercedes Benz tipo mašinoms. Argentinos Auto Clubo teikia-

momis žiniomis 9.IX.78 paskutiniai rezultatai yra sekantys

- 1)401 Makinen — Todt (Finlandia-Francia) Mercedes Benz 450
- 2)409 Zasada-Zembruski (Polonia) Mercedes Benz 450
- 3)422 Fowkes-Kaiser (Alemanha) Mercedes Benz 280
- 4)421 Cowan-Malkin (Gran Bretania) Mercedes Benz 450 SLC
- 5)408 Klein-Klapruth (Alemania) Mercedes Benz 280.

Toliau seka įvairių kitų firmų automobiliai. Apie gerokas trečdalis pradžioje dalyvavusiųjų švieso nužyrėjo dėl blogų kelių ir automobilių techninio netinkamo tokioms lenktynėms, nes pav kaip Fiatams, kuriai nors daliai susidėvėjus, nebebuvo galima gauti kitos pakeitimui. Net iš pirmosios pusiaukelės autovairuotojai vykdavo net Venezuelon ieškoti reikalingųjų pakeitimui dalių bet deja, ir čia atsakydavo "mañana". Susigriebė ir Fiat centras iš Italijos-Torino, bet jau viskas buvo pervėlu.

Vladas Venckus
Venezuela

Pastaba: Pateikiant šį biuletenį, kartu buvo pastebėta, kad iki šiolei iš dalyvaujančiųjų auto vairuotojų raiilys' tų jau trys (3) yra mirę tragiška mirtimi.

PAVERGTOJE LIETUVOJE PERSEKIOJAMI IR JAUNUOLIAI

Keturi jaunuoliai, paimti į kariuomenę, išblaškyti po tolimiausius Sovietų imperijos kampus

Lietuvos pagrindžio laikraštis "Aušra" (Nr. 10-50) rašo, kad saugumas ypač buvo susidomėjęs ir persekiojo keturis Vilniaus VIII-tos A. Vienuolio vardo vid. mokyklos mokinius už religines ir tautines pažiūras, u. patarnavimą mišiom, už bendravimą su buvusiais politiniais kaliniais, už domėjimąsi Lietuvos istorija ir kultūra. Kai jie 1977 lapkričio mėnesį buvo paimti į kariuomenę, prašė nesiųsti jų į Rusiją, bet palikti tarnauti Lietuvoje. Kaip ir reikėjo tikėtis, jie buvo išblaškyti po tolimiausius imperijos kampus.

Vytautas Bogušis

Vytautas Bogušis buvo išsiųstas, rašo "Aušra", į BAM'ą, kur statybai atvežta daug kriminalistų kalinių. Jis įsiutino saugumą savo raštu LKP CK, reikalaujamas nustoti juos persekiojus dėl tautinių ir religinių pažiūrų. Vėliau, kai jis buvo susitikęs su rusų disidentais Maskvoje, jį gatvėse nuolat sekė Saugumo automobiliai.

Algirdas Masilionis

Algirdas Masilionis išsiųstas į Čita. Jis keletą kartų lydėjo buvusį politinį kalinį (dabar vėl

nuteistą 15 metų), Helsinkio grupės narį Viktorą Petkų į Latviją ir Eštiją. Lydėjo Petkų į Raseinius ir jo suėmimo dieną (1977.VIII.23) ir čia buvo kurį laiką sulaikytas.

Julius Sasnauskas

Julius Sasnauskas išsiųstas į Tichiną (į šiaurę nuo Lenino). Jis 1976 per Vėlines Vilniaus Rasų kapinėse uždeginėjo žvakutes ant Lietuvos savanorių, žuvusių 1920 kovose su lenkais, kapų. Suimtas ir tardomas atsisakė kalbėti rusiškai, buvo mušamas. Dar jį įtarė, kad jis moka rašyti rašomąja mašinėle, talkina pagrindžio spaudai ir savo piešiniais pajuokia KGB.

Andrius Tučkus, kilęs iš mišrios šeimos (motina lenkė), išsiųstas į Krivoj Rog. Jo "kaltė", kad jis bendravo su anais trimis. Egzaminus buvo išlaikęs sėkmingai, bet į Vilniaus universitetą nebuvo priimtas. Jis taip pat buvo iškratytas, saugume nesėdėjo į tardomiesiems specialiai prie durų pastatytą kėdę, atsisakė ką nors kalbėti apie savo draugus. Buvo taip pat mušamas.

LIETUVIS—BALETO MOKYTOJAS

Prieš keturis mėnesius atvyko į São Paulą ROMUALDAS SASNISKAS (Ramón Jisnisky), kuris praves BALETO KURSUS norintiems juose dalyvauti, ypač lietuvių kilmės jaunimui.

Romualdas Sasniskas gimė Lietuvoje ir naturalizavosi Brazilijoje. Iš pat mažens pamėgęs šokio meną, įstojo į Monte Carlo baleto trupę, kur tuoj tapo pirmuoju balerinu. Dvylikametis, jau reikėsi Metropolitan teatre Niujorke, paskui The Royal Ballet of London Anglijoje, Paryžiaus Operoje, Teatro Colón Buenos Aires. Tokiu būdu apvažinėjo beveik visą Europą, Pietų Ameriką ir Jungtines Amerikos Valstybes, čia tobulindamasis moderniajam baleto Barbara Graham mokykloje, o Vokietijoje — vaidinimo mene, ir gavo Sara Bernard garbės diplomą. Gavo ir kitus diplomus, kaip baleto, vaidybos, mokslinės gimnastikos; tai ne paprasti diplomai, o tokie, kuriuos tik valdžios viršūnės išduoda.

Romualdas šoko Anglijos Jurgiui VI ir gavo du medalius ir premiją; šoko JAV-bių Prezidentui Franklinui Ruzveltui, Prancūzijos pirmajam ministeriui Petain, Olandijos karalienei Wilhelminai, Argentinos Juan ir Evitai Peron.

Čia, Brazilijoje, sukūrė ir vedė 36 baleto mokyklas įvairiose valstijose (Circulo Militar de Paraná, Escola de Ballet Imperador de Porto União, Brasilijos ir Sta. Catarina universitetuose). Santosose sukūrė Brazilijoje pirmą kamerinį baleto ir Vaidybos bei Ballet "Universal" mokyklą. Su savo baleto aplankė visas Brazilijos valstijas. Minas Gerais, Bahia, Espirito Santo, Recife, Pernambuco, Goiás, São Paulo. . . São José do Rio Preto mieste buvo jo paties įkurtos Oficialios Baleto mokyklos mokytojas ir direktorius (mokykla buvo Teatro Municipal patalpose).

Jis puošiasi medaliais bei diplomais: Santos Siro-libaniečių klubo bronzo ereliu, Anna Pawlova medaliu, modernaus balėto kūrėjo Bertine medaliu, geriausio koreografo Paryžiaus Operos medaliu, gimnastikos medaliu Vienoje, Berlino Vaidybos meno medaliu, São Paulo gubernatoriaus medaliu, laisvo baleto kūrėjo Londone diplomu, Juan ir Eva Peron medaliu ir diplomu.

Nors seniai kaip gyvena toli nuo lietuviškos aplinkos, Romualdas puikiai kalba lietuviškai ir turi daug gražių prisiminimų.

Lietuvių Sąjungos-Alianča salė praves baleto kursus. Kursas vyks antradieniais ir ketvirtadieniais, nuo 15 iki 21 valandos.

Atvažiavo dviračiais

Į Pasaulio Lietuvių Dienas suvažiavo lietuviai iš visų pasaulio kampų. Vieni skrido, kiti važiavo automobiliais, tretieji — traukiniais, o kaikurie — dviračiais.

Linas Piečaitis ir Linas Staškevičius iš Montrealio pasiūlė Lietuvių Jaunimo Sąjungos Montrealio skyriui projektą keliauti į Pasaulio Lietuvių Dienas dviračiais ir tuo būdu remti Montrealio jaunimo vykimą į IV Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresą. Abu Linai susirado aukotojų, kurie pasižadėjo remti IV PLJK lėšomis už dviračiu nuvažiuotą mylią.

Savo pasiryžimo, stiprios valios bei sportinės nuotaikos dėka jiedu pasiekė Torontą (350 mylių nuo Montrealio) per tris dienas ir surinko Lietuvių Jaunimo Sąjungos Montrealio skyriui \$300.

Linas Piečaitis ir Linas Staškevičius yra veiklūs Montrealio jaunuoliai, priklausantys skautu organizacijai, Montrealio "Gintaro" ansamblio nariai.

"Tauro" sporto klubo krepšininkai. Linas Staškevičius dėsto Montrealio Lietuvių šeštadieninėje mokykloje. Be to, abu pasižymi savo mokslo srityse ir yra veiklūs bendroje Montrealio kanadiečių visuomenėje (Linas Staškevičius yra gavęs nevieną mokslo stipendiją).

Reikia didžiulis šių jaunuolių ryžtas. Jie įrodė jaunimo iniciatyvą bei gabumą išrasti naujus ir įdomius būdus finansuoti savo veiklai. Gal į IV PLJK abu Linai nutars perplaukti Atlantą!?

R. L.

• Po 1863 m. sukilimo lietuvių tautinis sąjūdis palengva atsiribojo nuo lenkų, nes lenkai tepripažino lietuviams tik tiek savitumo, kiek lenkiškai provincijai, ir troško diktuoti lietuviams savo politinius siekimus.

PR. ČEPENAS

LOS ANGELES LIETUVIAMS PADEKA

Po atliktų pareigų, Toronte, kur teko dalyvauti Pasaulio Lietuvių Dienose ir, kaip Brazilijos atstovui, balsuoti kandidatus į naują PLB Valdymą ir, aplankę keletą JAV miestų, pagaliau po ilgos kelionės, su žmona, pasiekėm Havajaus archipelagą. Susitvarkęs su hoteliu Waikiki Beach, kur yra apie 100 specialiai pastatytų turistams, visai greta Honolulu, Havajaus, penkiasdešimtosios JAV valstybės sostinės, tuojau paskambinau p. Pauliui Balčiui. Jis yra svetimų kalbų laboratorijos direktorius Leward Community College (dvimetiniame koledže) ir jau 10 metų gyvena Havajuje. Koledžas turi kas tai apie 9.000 mokinių, kurių atvyksta iš viso pasaulio, bet ypatingai iš Polinezijos ir Azijos.

Mus nustebino prof. Balčio žinojimas apie Braziliją, jo vaišingumas ir maloningumas. Reik perspėti, jog mes jo nepažinom anksčiau ir tik per Stepą Steikūną (kuris gyvena Denvery) gavau šio mielo tautiečio adresą. Prof. Paul Baltis — kaip jis yra žinomas — ištisą savaitę mus vežiojo po visą Oahu salą, parodė ir išpasakojo viską, kas tik turistui yra įdomaus apie Havajaus salyną.

Mano žmona, komentuodama vėliau, sakė: "Tik dabar supratau tą lietuvišką paprotį. Kai pas mus Rio de Janeire lankėsi keletas lietuvių, ir tu juos visur vežei, vaišiniai, rodei ir priėmėi pas mus, tai galvojau, jog tai tavo asmeniškasis būdas svečių priimti. Po Kanados, Amerikos ir Havajaus lietuvių aplankymo, supratau, jog tai yra lietuviškos dvasios, labai asmeniškasis ir gražus paprotys". (Pastaba: kai grįžom namo, Luizė, kuri yra vokiečių kilmės, pradėjo mokytis lietuviškai pas p. Ernestą Petraitį, kuris maloniai apsiėmė jai duoti pamokas).

Bet kas dar daugiau jai tos lietuviškos simpatijos įkvėpė, tai įvykis pasiekus Los Angeles. Ten tris dienas apsistojom Hotel Holiday Inn Airport. Paskambinau p. Antanui Skiriui (Lietuvių Dienų redaktoriui ir savininkui), kurio telefoną gavau iš p. Balčio. Šis labai simpatiskai mums suteikė keletą lietuviškų adresų — nes čion buvo numatyta apsistoti du mėnesius. Žmonai, dėl riboto laiko, dėl savo profesinių pareigų grįžtant į Braziliją, mano su žmona atsisveikinimo momentu, atvyko tiesiog į aeroportą Dr. Vincas Kazlauskas ir p. Valentinas Irlikis, kurie, nors mūsų visai nepažino, bet malonėjo mane parsivežti pas save, kur mėnesiui apsistojau.

Dr. V. Kazlauskui ir jo gerbiamajai žmonelei p. Valerijai tariau viešą ačiū, nes yra gryno lietuviško širdingumo žmonės ir pas juos jaučiausi šeimyniškoje aplinkumoje. Jie man ne tik padėjo apsiprasti Los Angeles milžiniškame mieste, bet išrodė ir išvežiojo per visas jo įdomiausias ir gražiausias vietas — o jų ten yra tiek daug.

Tariau didelį ačiū p. Valentinui Irlikui, kuris maloniai mane supažindino su visa Kalifornija ir Nevados didžiausiais miestais ir dykumomis, duodamas progos susipažinti su tuo gamtos stebuklingu vaizdu, kurį tik galima matyti "Redwood" miškuose. O šie milžiniški pušynai — jei taip juos galima pavadinti — tai yra kas tai nepaprasto. Tūkstančių metų amžiaus medžiai ir kai kurie siekia iki 100 mt., kurių 10 vyrų ne-

apkabins. Ir, dar, aplankyti, žmogaus pastatytą, vidury Nevados dykumos, Las Vegas — lošimo ir didžiausių kazino sostinę.

Taip pat negaliu pamiršti p. Eugenijaus Vilko ir jo malonios šeimos nelės (jis yra mūsų mylimo kun. A. Saulaičio pusbrolis). Dėkui jam, susipažinau su San Diego ir jo gražiu, dideliu ir moderniškai įrengtu zoologijos sodu.

Buvo malonu pirmą kartą susitikti su didesne Los Angeličių grupe, kas įvyko privačiame bute (labai atsiprašau, jei neužsirašiau pavardės). Namų šeiminiškai suruošė Australijos lietuviams išleistuves — buvo grįžtantieji iš Toronto. Jų grupė buvo vadovaujama V. Kazoko, Australijos "Pastogės" redaktoriaus ir žinomo poeto. Buvo malonu su juo pasikeisti nuomonėmis apie jų ir mūsų kraštus, kadangi kadaise buvau lankęs Australiją ir su ja esu gerai susipažinęs. Ten pat buvau supažindintas su mūsų išėivijos garsiausiu poetu, Bernardu Brzdžioniu. Vėliau, pas p. Skirių dar kartą pasikalbėdamas su juo, gavau jo anksčiau rašytą poeziją, su dedikacija, už ką viešai dėkoju, kviečiau aplankyti mus Brazilijoje ir supažindinti Brazilijos lietuvius su savo stipraus ir gilaus tono poezija.

"Argi mane kas ten pažįsta", klausė jis, ir ar bent vienoj lentynoj lietuviai turi mano rašytą, bent vieną knygą?"

Be abejo, atsakiau, tie, kurie skaito, netik. Jus pažįsta, bet domisi ir laukia kitų veikalų. Deja, Jūsų literatūrinis darbas, kaip ir kitų autorių, mus mažai pasiekia ir kartais dėl mažo tiražo, jų negalim įsigyti.

Taip pat tariau dėkui Kleb. Msgr. J. A. Kučingiui, pas kurį lankiausi su advokatu V. Kazlausku, prieš išvykimą į Meksiką, už dovanotą knygą, su dedikacija — Šv. Kazimiero Parapijos Istorija. Buvo malonu ir naudinga asmeniškai susipažinti su tuo Bažnyčios energingu ir inteligentišku asmenim, apie kurį tik girdėjau mielus ir širdingus žodžius.

Čia viešai reiškiu didelį padėką p. Dr. Marijai Gimbutienei, su kuria, p. Halinai Mošinskienei tarpininkaujant, pradėjau asmeniškai susirašinėti, dėl jos parašytos knygos "The Balts", kurią norėtumėm išversti į portugalų kalbą.

Dr. Marija Gimbutas — kaip ji yra žinoma literatūroje kultūros srityje netik lietuvių tarpe, yra pasaulinio masto, kuri, Arkeologijos, Etnologijos ir Istorijos moksluose jau parašius ir išleidusi Trylika mokslo ir literatūros veikalų. Didelis ačiū Dr. Marijai už jos vaišingumą ir parodytą nuoširdumą savo "Kiškių Dvare", kur mane su kitais dalyviais taip šeimyniškai priėmė. Laukiam raštu leidimo pradėti vertimo darbą.

Taip pat turiu daug padėkoti jau minėtam p. Antanui Skiriui, jo žmonelei p. Bronei ir jų sūnui už parodytą simpatiją, knygų dovanojimą ir kitą didelį kiekį užsakytų, kurių laukiu neužilgo ateinant.

Prieš užbaigdamas tariau širdingiausią ačiū p. Vladui Šimoliūnui. Tai didelis Los Angeles veikėjas, ėjęs visas pareigas keletoj kadencijų be to kartu su kitais vedantis Los Angeles radijo lietuvišką programą. Šios programos vedėjų buvau, po lietuviškų Mišių Šv. Kazimiero parapijoje, apklausinėtas ir statytuose klausimuose, pastebėjau didelį susidomėjimą Brazilija ir jos lietuviiais. Pasinaudodamas proga pareiškiau, jog mums reikalinga Amerikos lietuvių didesnės kultūrinės paramos, kokia buvo, pavyzdžiui prof. A. Klimo skaitytos lituanistikos paskaitos. Aišku, tai buvo asmeniškasis pasikalbėjimas ir kalbėjau ar kviečiau tik savo vardu.

Čia negaliu išvardinti visų, kurie mane netik sutiko, vaišino, vežė, rodė Kalifornijos, Nevados ir Arizonos įspūdingiausias dalis, tad atleiskite, jei kurį vardą pamiršau paminėti. Bet prieš užbaigimą negaliu palikti nepaminėjęs ir nepadėkavojęs p. I. Tamušaitienei, kuri dirbdama turistinėj įstaigoj, man daug padėjo su savo orientacija; kaip, kur ir koku būdu važiuoti į Meksiką ir Peru. O taip pat p. Dr. Arvydui Kliorei ir jo žmonai Birutei, kurie keletą kartų skambino man, mėgindami susitikti ir pavaišinti, atsilygindami už mano jų priėmimą Rijuje, kur jie prieš keletą metų lankėsi, bet, deja, dėl ankstyvesnių įsipareigojimų negalėjau susitikti, kadangi Pasadena yra toli nuo mano buvusios gyvenamos vietos.

Pasinaudodamas šiomis eilutėmis prieš užbaigimą, kviečiu asmeniškai ir, tikiu, visų Brazilijos lietuvių vardu, aplankyti mūsų egzotinį, gražų ir progresuojantį kraštą. Nes kas Brazilijos nematė, negali pretenduoti pažinęs pasaulį, o kas Rio nelankė, tai kaip žmogus buvęs Prancūzijoje ir nematęs Paryžiaus. Šiandiena Rio de Janeiras yra lotynų Amerikos Paryžius.

Antanas Gaulia
Rua Silveira Martins, 62/601
Flamengo — Rio de Janeiro

"Nemunus" šoka Kepurinė

COMUNIDADE LITUANO-BRASILEIRA

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ

MEMBRO DO CONGRESSO MUNDIAL LITUANO

REG. SOC. 25688 - 4.º RTD-SP

Rua Juatindiba, 28 - Parque da Moóca - 03124 São Paulo, SP

Fone: 273.0338

DĖMESIO!

ŠIUO PRANEŠAME VISAI BRAZILIJOS LIETUVIŲ KOLONIJAI, – KAD ŠIŲ METŲ SPALIO (OUTUBRO) 15 DIENA BUS RINKIMAI Į BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS TARYBĄ BEI REVIZIJOS KOMISIJĄ,
– KAD BALSUOTI YRA KIEKVIENO LIETUVIO AR LIETUVIŲ KILMĖS ASMENS CIVILINĖ PAREIGA,
– KAD KANDIDATŲ SĄRAŠAI, ANT KURIŲ GALIMA BALSUOTI, BUS PASIŪSTI PER MŪSŲ LIETUVOS 38 ir 39 NUMERIUS,
– KAD KANDIDATŲ SĄRAŠUS BUS GALIMA TAIP PAT GAUTI ŠV. JUOZAPO IR ŠV. KAZIMIERO KLEBONIJOSE.

BLB-nės Valdyba

ML skaitytojai gavo kartu su laikraščiu balsavimo lapą – su kandidatų sąrašu ir su, antrojo lapo pusėj, BALSAVIMO TVARKA. Tačiau, matyt, papratę priimti informacijas per laikraščio puslapius, nevienas vis dar klausia: Kaip balsuoti? – Todėl čia pakartojam:

BALSAVIMO TVARKA

- 1- Balsavimo teisę turi visi Brazilijoje gyvena lietuviai ir lietuvių vaikai, ne jaunesni kaip 18 metų.
- 2- Balsuotojas kryželiu (x) prieš pavardę atžymi kandidatų sąrašė asmenis, už kuriuos jis balsuoja.
- 3- Kiekvienas balsuotojas gali balsuoti nedaugiau kaip už 11 kandidatų į B.L. Tarybą.
- 4- Į Revizijos Komisiją gali balsuoti nedaugiau kaip už 3 kandidatus.
- 5- Jei balsuotojas atžymės daugiau kandidatų, negu jis turi teisę rinkti, tai jo balsavimas nebus užskaitytas. (Mažiau balsuoti galima).
- 6- Balsuotojas, atžymėjęs kandidatų sąrašė savo renkamuosius, šį balsavimo sąrašą įdeda į mažąjį vokalį, jį užklijuoja ir, šį užklijuotą vokalį įdeda į kitą didesnį vokalį ir užpakalinėje pusėje užrašo savo vardą, pavardę ir jį pasiūnčia paštu žemiau nurodytu antrašu arba įteikia įgaliotiniui, arba įdeda į Balsavimo dėžę "urna" nurodytose vietovėse.
- 7- Jei ant siunčiamojo voko nebus pažymėta rinkėjo vardas, pavardė ir antrašas, tai jo balsas nebus užskaitytas.
- 8- Ant mažojo vokelio, į kurį dedamas balsavimo sąrašas, neturi būti jokių ženklų bei adresų, Priešingu atveju balsavimas nebus užskaitytas.
- 9- Balsavimo vokai turi būti sugražinti:
 - a) Jei siunčiama paštu, iki Spalio 14 dienos.
 - b) Jei įteikiama įgaliotiniams, iki spalio mėn. 15 dienos 15 valandos.
 - c) Jei balsai metama tiesioginiai į urnas, tai spalio mėn. 15 dieną nuo 9 iki 18 val. vakaro.

INDICAÇÃO AOS VOTANTES

- 1- Têm direito ao voto todos os lituanos e seus descendentes, maiores de 18 anos.
- 2- O votante deve escolher no máximo 11 candidatos para o Conselho Deliberativo e 3 candidatos para a Comissão Fiscal.
- 3- O votante deve colocar um (x) diante do nome do candidato escolhido.
- 4- Se o votante assinalar mais nomes do que permitido, seu voto será anulado, porém poderá votar em menor número de candidatos.
- 5- Preenchido o voto, deve-se colocá-lo no envelope apropriado e este envelope menor, contendo o voto deverá ser encerrado em outro envelope, contendo o nome e endereço do votante. O voto poderá ser enviado pelo correio, entregue ao representante ou colocado diretamente na urna, pelo votante.
- 6- Se no envelope maior não constar o nome e o endereço do votante, o voto será considerado nulo.
- 7- O envelope que encerra o voto não deve conter anotação alguma; caso contrário o voto será anulado.
- 8- Os representantes regionais receberão os votos até às 15:00 horas do dia 14 de outubro de 1978; nas urnas a votação será até às 18:00 horas do dia 15 de outubro de 1978.

Local das urnas

Urna 1. Av. Zelina, Pátio da Igreja

Urna 2. R. Juatindiba 20/28, Parque da Moóca

NB – V. ANASTÁCIO lietuviai labai pageidauja turėti savo "urna" – balsų dėžę BLB-nės valdyba skiria jiems tokią "urna" Dr. J. Basanavičiaus mokyklos patalpose. Ten V. Anastácio lietuviai galės įdėti savo balsus spalio 15 d. nuo 12 iki 16 valandos, rinkimų komisijos pareigūnams prižiūrint.

– Daugiau balsavimo lapų galima gauti per atstovus – veikėjus; tik reikia jų prašyti laiku, iš anksto, kad šie galėtų jų parūpinti iš BLB-nės būstinės.

COMUNIDADE LITUANO BRASILEIRA
Caixa Postal 4421
01000 SÃO PAULO, SP

Gal surasit pažįstamų? – Tai Vilkaiviškio tunto Margio draugovės Lapinų skiltis 1927 m. Sėdi iš kairės: Juozas Matusevičius, Vincas Kizlaitis, Ričardas Pesys ir Pijus Ragažinskas. Stovi: Inkrata, L. Tamošaitis, M. Jurkynas ir V. Kozica (Nuotr. iš V. Kizlaičio rinkinio).

SKAUTŲ ĮSIKŪRIMO BRAZILIJŲ 45-METIS

MINĖJIMAS: Lapkričio (Novembro) 11 d. Šv. Kazimiero p-jos patalpose.

- Įvairi skautiška programa
- Istorinių nuotraukų išstatymas
- Bus galima įsigyti įvairių tautinių suvenyrų.

Lapkričio 12 d., 11 val.: Skautų Mišios V. Zelinės bažnyčioj.

“KNYGA – DAUGIAU NEI LAŠAS ANT ĮKAITINTO AKMENS”

VILNIUS. – “Jūsų knygos mums reiškia daugiau, nei vandens lašas ant įkaitinto akmens; jos – tai liepsnojantis degtukas išdžiūvusiam miške”, rašo vienas skaitytojas iš Sovietų Sąjungos apie religinę literatūrą, kuri Sovietijos krikščionis pasiekia iš užsienio.

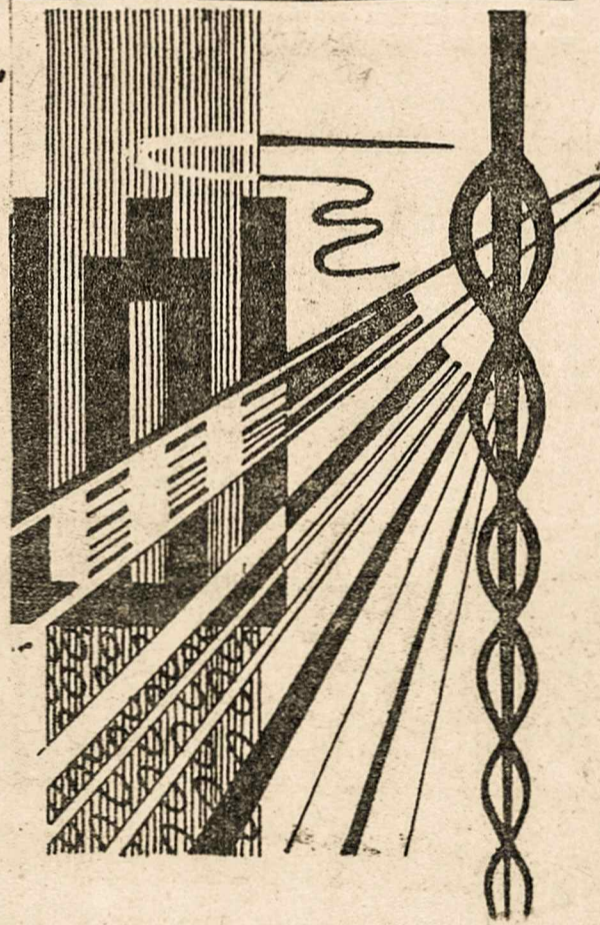
Sovietų Sąjunga jau 17 metų rūpinasi Krikščioniškasis rusų studentų sąjūdis su centru Paryžiuje.

Šveicarų informacinis biuletenis “Glaube in der Zweiten Welt” (“Tikėjimas antrajame pasaulyje”) rašo, kad po 60 metų draudimo ir persekiojimų, religinės bei filosofinės literatūros troškulys Sovietų Sąjungoje yra toks didelis, kad žmonės net iš Vidurinės Azijos bei Tolimųjų Rytų važiuoja į Maskvą ir Leningradą, ieškodami religinių knygų.

Lietuvoje pasiilgstama netik religinės literatūros, bet taip pat betkokių religinių dalykų: rožančių, medalikėlių.. ir RELIGINIO turinio KALĖDINIŲ bei VELYKINIŲ ATVIRUKŲ..

Bedieviška valdžia stengiasi panaikinti Kalėdų šventės pasireiškimus. Yra mūsų pareiga siųsti Lietuvon kiek galint daugiau kalėdinių kortelių ir taip suteikti džiaugsmo tautiečiams, o kartu ir liūdyti, kad Kristus tikrai gimė.

KALĖDINIŲ KORTELIŲ jau dabar galima gauti Parapijose. Tuoj pasiūnčiant, dar gali laiku pasiekti LIETUVĄ ir PAPERASTU PAŠTU.

Labai panašiai atsiliepia ir mūsų tautiečiai Lietuvoje, susitikę su atvykusiais iš Amerikos, sakydami: “Atvežkite mums tikros literatūros, bet ne skudurų. Mes alkstame dvasinio peno”.

PARAMA III-čiai IMIGRANTŲ OLIMPIADAI

Lietuviai Olimpiadoj dalyvavo su naujom, skoningai pagamintom uniformom. Joms įtaisyti reikėjo ir išlaidų. Šioms išlaidoms padengti prisidėjo:

Petras Šimonis	Cr.300
Jonas Tatarūnas	200
Hambiente Emptos Imobiliari	500
José Luiz Vieira	500
Contaget Ser. Admn. Cont. Ltda.	500
Algirdas Baužys	1.000
Braz.L.Sąjunga-Aliança	3.000
Alexandre Bumblis	500
Jonas Šermukšnis	1.500
Jonas Silickas	1.000
Mons.Pijus Ragažinskas	500
Vytautas Tumas	1.000
Braz.Lietuvių B-nė	5.277
Mečys Paleckis	500

TOTAL Cr.16.277

KUN. URBAITIS JAV-BĖSE

Kun. P. URBAITIS sveikina iš JAV-bių visus sanpauliečius, kuriuos dažnai prisimena ir apie kuriuos visur kalba.

Pastebi, kad saleziečiai Amerikoje daug kur kviečiami ir net siūlomos konkrečios pastoralinio darbo sąlygos. Jų tarpe siūloma ir viena lietuvių parapija pačiam New Yorko centre. Šiuo metu vyksta pasitarimai.

KNYGOŠ

KNYGOŠ

TĖVAS JONAS BRUŽIKAS SJ

Kun. Bružiko gyvenimas gražiai aprašytas 180 puslapių knygoje. Turi gana daug iliustracijų. Visi, kas tik pažino Tėvą Bružiką –misijonierių, turėtų paskaityti tą knygą. Ypač įdomi jo jaunystė ir sunkus kelias į mokslą. Gražus pavyzdys jaunimui.

Kaina Cr.30,00

CINQUENTENARIO - PENKIAS-DEŠIMTMETIS

Tai Brazilijos lietuvių istorija. Ši knyga turi būti kiekvieno čia gyvenančio lietuvio namuose. Pažinkime, kokia mūsų praeitis, kaip lietuviai kūrėsi šiame krašte. Daug įdomių prisiminimų ir nepaprastai didelis skaičius nuotraukų. Kiekvienas lietuvis čia ras pažįstamų. Tai 208 puslapiai pilni įvairiausių faktų. Iliustracijų užrašai ir dalis straipsnių yra vietos kalboje.

Knyga tinka dovanai ir lietuvių draugams brazilams. Pasinaudokite dar atlikusiais egzemplioriais; jų daug nėra, greit baigsis, o sekanti laida dar nepramatyta leisti. Kaina Cr.60,00.

REIKALINGA AUKLĖ MAŽIEMS VAIKAMS. LIETUVIŠKOJ ŠEIMOJ. TIK VAIKŲ PRIEŽIŪRA. GEROS SĄLYGOS.

Kreiptis į ML administraciją.

M I Š I O S

Spalio (outubro) 15 dieną, 17 val. šv. Kazimiero koplyčioj bus atlaikytos Mišios už a.a. URŠULĘ JOTEIKIENĘ mirties metinių proga. Giminės bei pažįstamieji kviečiami dalyvauti. Už ką iš anksto dėkojame.

Joteikų šeima

PARDUODAMAS NAMAS

Parduodamas namas Mookos rajone, R. Manoel Pereira Lobo, 418 (šita gatvė prasideda Av. Alvaro Ramos ir baigiasi R. Siqueira Bueno, 1949). Sklypas 240 m².. visas užstatytas.

Kreiptis į R. Manoel Pereira Lobo, 418, arba R. Inácio, 826 Vila Zelina.

MŪSŲ ŽINIOS

SUSITIKIMAS LITUANIKOJE

Spalio (outubro) 22 dieną Sodyboje įvyks pirmojo senelių kaimo namuko pašventinimas. Numatyta sekanti programa:

- 10,30 val. Namuko pašventinimas.
- 11,00 val. Pamaldos.
- 12,00 val. Pietūs.

Važiuoti galima savo susisiekimo priemonėmis arba specialiais autobusais. Norintieji daugiau informacijų gali skambinti telefonu 63-5975.

Visi lietuviai prašomi šią dieną rezervuoti susitikimui.

SODYBA LITUANIKA

Svečių namui jau uždėta lubų "lage". Dabar daromas stogas. Artezijanis šulinys praeitą savaitę jau turėjo 182 metrų gylio. Iš Vila Zelinos į sodybą buvo pervežti beveik visi pušelių daigai, kurie laukia pirmo lietaus, kad galima būtų sodyti. Matininkas Osvaldas Galinskas iš Jundiai išmatavo naujai nupirktą žemę ir padarė projektą sklypų padalinimui. P. Aleksas Vinkšnaitis praėjusį ketvirtadienį buvo nuvykęs į Sodybą tartis su mūrininkais, dėl savo vasarnamio statybos.

VYKS Į ARGENTINĄ

Ateitininkai pradėjo repetuoti vaidinimą "Ilgesio Pasaka" su kuriu žada važiuoti į Argentiną ir Urugvajų. Išvyka numatoma sausio mėnesį. Kartu vykti kviečiamas taip pat "Volungės" choras. Vėliau S. Paulyje programa bus parodyta jaunimo šventės proga.

Lietuvių choras Casa Verdės šventėj

1948

30

metų

1978

SPAUDOS ŠVENTĖ

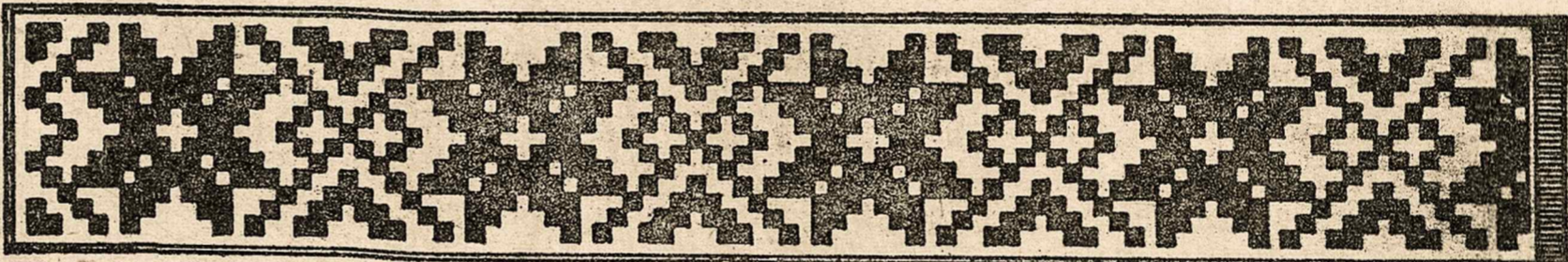
Lapkričio (Novembro) 19 dieną

JAUNIMO NAMUOSE

- 11 val.: Mišios už spaudos darbuotojus
- 12 val.: Spaudos balius Jaunimo Namuose
 - Įvairi programa
 - Loterija
 - Gros lietuviška muzika

Savo dalyvavimu, tarp kita ko, paremsi LIETUVIŠKĄ SPAUDA

MŪSŲ LIETUVA

Vienas laikraštis, turįs daug skaitytojų, reiškia tiek pat, kiek du korpusai armijos.

Napoleonas

SEMANÁRIO NOSSA LITUÂNIA

MŪSŲ LIETUVA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Diretor responsável
VYTAUTAS BACEVIČIUS

Redige: Equipe Editorial
administrador: Stanislao Šileika

MEIŅĒ PRENUMERATA: 150 kr. GARBĒS PRENUMERATA: 700 kr.
Paskiro numerio kaina: 3,00 kr. Užuojaus ir sveikinimai nuo 60 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekius rašyti: "Stanislao Šileika" vardu.

Straipsnius ir korespondenciją redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Nenaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį; vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai įteikti ne vėliau kaip iki sekmdienio vakaro.